

Posudek oponenta bakalářské práce

Autorka práce: Martina Šprincová
Název práce: Komunikace s klientem v oblasti služeb sociální prevence
Oponentka práce: Doc. PhDr. Iva Jedličková, CSc.

Základní údaje: rozsah 71 stran vlastního textu + 13 příloh + soupis celkem 28 titulů „použité“ literatury, jak autorka uvádí, bez uvedení související literatury; 13 příloh

Téma práce: důležité; relativně málo zpracované

Struktura práce: přehledná a logická, výstižně mapující posloupnost řešení tématu (s drobnou formální výhradou)

Cíl práce: formulován v úvodu na str. 9 („zmapovat, zda se v rámci pomáhajícího vztahu využívá komunikace orientovaná na klienta“) a lehce jinak v závěru na str. 78; lze považovat za splněný

Teoretická část práce: kultivovaný a pečlivý kompilát

Použití terminologie: nadprůměrné

Práce se zdroji informací: svědomitá a příkladná – autorka prokazuje důkladný rozhled po dosavadní literatuře k tématu

Citace a parafráze: vhodně vybrané a vkomponované do textu, místy však početně nadměrné

Způsob odkazování: přehledný a svědomitě vypracovaný

Soupis použité literatury: počtem i výběrem adekvátní

Jazyková a stylistická úroveň: kvalitní text příkladně naplňující charakteristiku odborného stylu

Koncepce empirického šetření: přínosná, přehledně prezentovaná

Interpretace výsledků: výstižná, přestože je skutečná interpretace výsledků objemově poněkud zastíněna obsáhlou deskripcí zjištěných dat

Formální stránka práce: solidní

Využitelnost pro praxi: není zcela zřejmá – doporučuji doplnit při obhajobě

Celkové hodnocení:

Posuzovaná práce bezpečně splňuje požadavky kladené na bakalářské práce studijním předpisem.

Náměty pro diskusi při obhajobě bakalářské práce:

1. Předpokládám zaujetí stanoviska k jistému formulačnímu rozdílu v cíli bakalářské práce a cíli průzkumného šetření, jak jsou uvedeny na str. 78, a ve formulaci cíle bakalářské práce v úvodu na str. 9.
2. Na řadě míst teoretické části se autorka zdatně vypořádala s úkolem prokázat rozhled po zdrojích k tématu a současně přidat alespoň zčásti vlastní příspěví; někdy je však opření o zdroje přece jen nadměrné (například to, že slovo komunikace vzniklo z latinského *communicare*, opravdu není zapotřebí spojovat s konkrétním autorem).
3. Při prezentaci výsledků průzkumného šetření se autorka neubráníla poměrně silné popisnosti, zejména v případě pilotního šetření (jak je chápe autorka).
4. „Pilotní šetření (předvýzkum)“, jak autorka uvádí v názvu části 4.4, má v autorčině koncepci průzkumu poněkud jinou úlohu, než je obvyklé. Doporučuji porovnání přístupů k pilotnímu šetření.
5. Vznáším otázku, zda je účelné pracovat s relativními četnostmi v případě 11 respondentů.
6. Jak chápe metodologická literatura tzv. obsahovou analýzu (ve vztahu k tomu, jakou podobu má v této práci)?
7. Ne zcela souhlasně se stavím k výsledné podobě většiny stran mezi str. 42 a 55.

Výsledné hodnocení:

V Hradci Králové 22. 05. 2016